

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ!

Οι κρατικοί και ευρωπαϊκοί θεσμοί και το μιντιακό και πολιτικό συνονθύλευμα που τους συνοδεύουν καθιστούν κάποιους ανθρώπους "παράνομους" και λιγότερο σημαίνοντες, παρουσιάζοντάς τους ως απειλή για την ακεραιότητα του έθνους-κράτους. Οι άνθρωποι αυτοί αποτελούν συνήθως πρόσφυγες πολέμου, πολιτικούς αντιφρονούντες ή εξαθλιωμένους οικονομικά μετανάστες που προφανώς δεν έχουν πάντα την ποιλυτέλεια να πάρουν χαριά από το κράτος τους. Αποτέλεσμα της μεταναστευτικής πολιτικής είναι η υποτίμηση της εργατικής τους δύναμης και η εκμετάλλευσή τους απ' τα ντόπια αφεντικά. Οδηγώντας τους στη φτώχια και την εξαθλίωση, τους περιθωριοποιεί και τους καθιστά εύκολο στόχο για κάθε πογής φασίστες.

Η υποτίμηση της εργατικής δύναμης των μεταναστριών/προσφύγων αποτελεί όμως υποτίμηση όλης της εργατικής τάξης. Η υποτίμηση των ζωών τους, αποτελεί επίσης υποτίμηση κάθε ζωής που μπορεί να θεωρηθεί περιττή ή ανεπιθύμητη: των πολιτικά αντιφρονούντων, των Τουρκοκυπρίων, των εκδιδόμενων γυναικών κοκ. Επιπλέον, οι «ανεπιθύμητοι» χρησιμοποιούνται ως αποδιοπομπίσος τράγος και παρουσιάζονται ως υπεύθυνοι για τα κακά της κοινωνίας και της οικονομίας. Η τακτική του «διαίρει και βασίζεται» μεταξύ των καταπιεσμένων και η δημιουργία φανταστικών εχθρών συμβάλλει τα μέγιστα στη διασπορά του φόβου του «Άλλου», ο οποία οδηγεί στην προβολή τόσο του κράτους όσο και των φασιστών ως προστάτες κάποιας ακέραιης ταυτότητας και ασφάλειας που τίθεται υπό κίνδυνο.

Η Κύπρος, ως χώρα με μεγάλη προσέλευση μεταναστριών/ων καιωνέα απ' τη προπύργια της Ευρώπης-Φρούριο, έχει υιοθετήσει καταστατικές πολιτικές διαχείρισης του μεταναστευτικού πληθυσμού. Μία απ' αυτές είναι η δημιουργία του στρατοπέδου συγκέντρωσης στη Μενογεια ή όπως επίσημα αποκαλείται "κέντρο κράτησης μεταναστών". Αν ένας/μια μετανάστης/τρία κρίθει "παράνομος" από το κράτος τότε κρατείται για 6 μήνες. Η κράτηση μπορεί να ανανεωθεί για ακόμα 6 μήνες και σε ειδικές περιπτώσεις, με υπουργική απόφαση, για 6 μήνες ακόμα. Αφού βγει δικαστική απόφαση ή απόφαση απ' το Υπ.Εσ, οι μετανάστριες/ες είτε απελαύνονται είτε αφήνονται ελεύθεροι. Αν ξεπεραστεί το ανώτατο όριο των 18 μηνών, [πρέπει να] τους παραχωρείται προσωρινή άδεια παραμονής στη χώρα. Στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών/ριών στη Μενογεια, με χωρητικότητα 350 ατόμων, οι συνθήκες διαβίωσης είναι άθλιες. Οι μετανάστριες/ες δέχονται καθημερινά σωματική και ψυχολογική βία. Στερούνται προσαυλισμού (κι αν δεν το στερηθούν δικαιούνται μόνο 2.5 ώρες την μέρα να βρίσκονται εκτός κτιρίου), ιατρικής περιθαλψης και επικοινωνίας με τον έξω κόσμο όποτε αποφασίσουν οι υπεύθυνοι. Υποχρεούνται να διαμένουν σε στενάχωρα κελιά (8 άτομα σε δωμάτιο 18t.μ όπου κλειδώνεται το βράδυ) και γίνονται δέκτες των αυθαιρεσιών των μπάτσων.

Έχουμε διάφορες μαρτυρίες μεταναστών για τις συνθήκες κράτησης, όπως η περίπτωση της μαρτυρίας των 6 Ιρανών απεργών πείνας τον Αύγουστο του 2014, η κράτηση των οποίων ξεπέρασε το ανώτατο όριο των 18 μηνών. Επίσης υπάρχουν μαρτυρίες γυναικών που χωρίστηκαν βίαια απ' τα παιδιά τους. Μέσα σε 6 μήνες στο 2014 υπήρξαν 5 απόπειρες αυτοκτονίας. Πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων αναφέρει καταγγελίες για σωματική και πλεκτική κακοποίηση από αστυνομικούς, χρήση δακρυγόνων και κράτηση περισσότερων των δύο ατόμων σε κελιά μικρότερα από 7m². Στεκόμαστε αιληπτέγγυοι/ες στους αγώνες των μεταναστριών/ων που διεκδικούν μια καλύτερη ζωή και τασσόμαστε ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και την Ευρώπη-Φρούριο. Στόχος μας δεν είναι η παροχή καλύτερων συνθηκών διαβίωσης των μεταναστών εντός των στρατόπεδων αλλά το οριστικό κλείσιμό τους.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ!
ENANTIA ΣΕ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ!